

[Landbrugsministeren.]

sentlige forbedringer, der her finder sted, men at enkelte har ønsket, der skulle ske endnu en forbedring, nemlig for pensionisterne efter 1943; trafikministerens standpunkt har imidlertid været, at man her må respektere det grundlag, der i sin tid blev aftalt. Jeg skal her i øvrigt også henvise til de argumenter, som flere ordførere har været inde på.

Holm Tved: Jeg kan ikke forstå de store betænkeligheder, man pludselig har fået med hensyn til at gennemføre ligestilling. Det var det, man var inde på ved første behandling, og man hilste med tilfredshed, at man nu kunne få skabt ligestilling. Ved første behandling udtalte hr. Martin Pedersen følgende — det findes i Folketingstidende 1970—71, sp. 553:

„I øvrigt er lovforslaget som allerede tidligere nævnt en naturlig og selvfølgelig konsekvens af, at en ny tjenestemandsløvs er gennemført; på samme måde, som denne tjenestemandsløvs regler gælder for statsbanernes personale, er det rimeligt, at tilsvarende regler kommer til at gælde for det tjenestemandsansatte personale ved privatbanerne“.

Dengang havde man ikke disse betænkeligheder, og hvad er det, man nu er så betænkelig ved? Hvis disse tjenestemænd bliver sidestillet pensionsmæssigt med statsbanernes tjenestemænd, sker der simpelt hen det, at hvis de bliver afskediget, inden de er 60 år — jeg undskylder fortalelsen før, hvor jeg sagde, at pensionsalderen blev nedsat fra 60 til 67, det var selvfølgelig omvendt — på grund af likvidation af banen eller rationalisering, så vil de ligesom andre, der har pensionsret, få anvist stillinger andre steder; de vil altså ikke komme til at belaste nogen som helst, det vil ikke komme til at koste noget.

Det er også en mærkelig motivering, at man ikke vil gå ind for det, fordi et par

baner — det er Hillerød-Frederiksværk-Hundested banen og Gribskovbanen — eventuelt skal ind, under nærtrafikken. Her vil man overhovedet heller ikke komme til at mærke den pensionsmæssige yderligere belastning, for de mennesker vil jo simpelt hen blive ved at arbejde ved banen, de vil ikke blive afskediget, der vil ikke blive antaget andre. Det er alle dem, der bliver afskediget, fordi banerne bliver likvideret eller på grund af rationalisering, der kan blive tale om. Men af 1943-folkene er der i alt kun beskæftiget 311 på samtlige baner, og det vil sige, at for at det skal få økonomisk betydning for det offentlige, skal samtlige privatbaner nedlægges omgående, og det er der vistnok ikke tale om.

Martin Pedersen: Jeg vil gerne sige til hr. Holm Tved, som jeg allerede sagde for et øjeblik siden, at med ligestilling tænkte jeg på, at disse mennesker skulle have de samme forbedringer, de forbedringer, som var en naturlig konsekvens af gennemførelsen af den nye tjenestemandsløvs.

Jeg skal dernæst sige til hr. Holm Tved, at når der kommer et hovedstadsråd, skal der være forhandlinger mellem staten, kommuner og amter osv. om en lang række ting; vandforsyning; trafik osv. og dér må for de kommuner, som i øjeblikket har nogle forpligtelser, disse forpligtelser fratrækkes aktiverne. Der vil altså komme en forhandling, hvor staten, hvis man gennemfører den socialdemokratiske tanke, vil være ringere stillet, end hvis man lader være med det, og noget tilsvarende vil gøre sig gældende for de kommuner og amter, der har de tilsvarende forpligtelser. Jeg er derfor helt enig i den udtalelse, hr. Jens Frandsen kom med for et øjeblik siden, at man i hvert fald ikke kunne forøge det offentliges forpligtelser over for de pågældende, uden at det skete i samarbejde med de pågældende amter og kommuner.

Hermed sluttede forhandlingen.